[Jens Thomsen.]
med Hensyn til at stille danske Statsborgere lige for Loven, og jeg vil anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er paa Linie med den Lov, som Folketinget enstemmigt vedtog i November. Retsforbundet anser dette Tillæg til Alders- og Invaliderentenyderne for haardt nødvendigt. Det er jo kun Udtryk for, at det er ved at blive strenge, ja, meget strenge Tider for Fattigfolk. Men til dette vil jeg gerne føje, at selve Udviklingen med Prisstigninger, Dyrtid og Tillæg og efterfølgende nye Forhøjelser ser meget faretruende ud. Det er jo en Skrue, der tilsyneladende er uden Ende, men som maa ende med en Forskrækkelse. Jeg vil mene, at Regeringen har Midler mod Dyrtiden, at Monopoler og Særrettigheder soler sig ganske uanfægtet, at Millioner med Urette tilfalder de særligt begunstigede. Jeg beklager dybt, at Regeringen ikke vil sætte ind mod Dyrtiden, enten det saa skyldes manglende Evne, eller det er Viljen, det er galt med, men Dyrtiden er jo en Realitet, og den haarde Kulde og det dyre Brændsel gør den ondartet, selv om det vel desværre ser ud til, at den vil blive værre endnu. Imidlertid kan de gamle og Invaliderne jo ikke gøre for, at vi har en slet Handelsminister, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget.

Alfred Jensen: Det foreliggende Lovforslag er højst paakrævet. Enhver ved, hvorledes Priserne er steget, enhver kunde sige sig selv i Efteraaret, at det Forslag, der da gennemførtes, Loven af 18. November, ikke vilde være tilstrækkeligt over for de Udgifter, som var blevet paaført de ældre Mennesker og Invaliderne her i vort Land. Det er klart, at naar man ikke vil træffe Foranstaltninger for at holde Priserne nede, bliver man nødt til at skaffe Udligning paa anden Maade.

Det var under Hensyn hertil, vi forelagde vort Forslag om en 30 Procents midlertidig Forhøjelse. Det havde været det bedste, om man havde gennemført vort Lovforslag — saa havde vi været fri for at behandle det Lovforslag, der ligger paa Folketingets Bord i Dag —, men det vilde man ikke, og man vilde heller ikke vedtage vort Forslag, da vi formede det som Ændringsforslag ved anden Behandling af Ministerens Lovforslag. Man vilde derved ydermere have opnaaet, at vi havde staaet over for en Revision af Folkeforsikringsloven. Flere af de ærede Talere, der har haft Ordet i Dag, har været inde paa, at der trænges til en Revision af denne Lov. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sagde, at han haabede, det for Fremtiden vilde blive saaledes, at Land og By blev stillet lige. Det er ogsaa et af de Punkter, vi har ført frem; vi ønsker Loven ændret saaledes, at Renten bliver ens for Mand og Kvinde, at de forskellige Gradueringer ophører. Det er naturligvis højst paakrævet, at Renten hæves, at Grundbeløbet sættes i Vejret.

Havde man gennemført vort Forslag, havde vi desuden faaet fastslaaet, at Socialudvalgene rundt omkring i Kommunerne var forpligtede til at yde Alders- og Invaliderentenydere Brændselshjælp. Saaledes som det er nu, ved vi, at der i en Række Kommuner ikke ydes Brændselshjælp, eller at den, hvor det sker, kun ydes meget sparsomt.

Man har, som sagt, ikke villet stemme for vort Forslag, man har ikke selv villet gennemføre noget lignende, og derfor har man nu, grundet paa Prisudviklingen, været nødt til at komme med det Lovforslag, der er til Behandling her i Dag. Vi kan ikke have noget imod, at der gennemføres forhøjede Ekstratillæg o. s. v., men vi kan aldeles ikke erklære os tilfredse med det, der her foreslaas. Vi vil forbeholde os at stille Ændringsforslag, hvis vi finder det fornødent.

Samtidig ønsker jeg at fastslaa, at den Motivering, der gives for Fremsættelsen af dette Lovforslag — at Kulden kræver forøget Brændsel, og at Brændselspriserne er saa høje, at Alders- og Invaliderentenyderne ikke kan klare sig med den gældende Rente —, ogsaa maa medføre Ændringer i andre Love. Jeg tænker paa de arbejdsløse. Baade Folkeforsikringsloven og Arbejdsløshedsloven blev jo i Efteraaret ændret midlertidigt, saaledes at det blev muligt at yde et ekstra Tillæg; naar man nu hævder, at det er nødvendigt, at Alders- og Invaliderentenyderne igen faar Tillæg paa Grundlag af Januar-Pristallet, maa dette ogsaa gælde for de arbejdsløse. Jeg regner derfor med, at Regeringen arbejder med et Forslag ogsaa paa dette Omraade,